

„Судбина једног Чарлија“, Александар Поповић Срећа је као стаклена чаша, треба је чувати и пазити

Роман за децу „ Судбина једног Чарлија „ подељен је на поглавља, има доста ликова и догађаја. Ликови се разликују по својим поступцима и особинама. Неки имају добре, а неке лоше особине.

Главни лик је мачак Чарли којег пратимо од тренутка када га је омацила жута мачка па до његове старости. Његова мама није желела да Чарли заувек буде ноћни чувар у месарници, већ бродски мачак који ће путовати по целом свету. Једне црне ноћи извела га је из кутије и одвела далеко од месарнице. Иако је жута мачка тада мислила да ради најбољу ствар за њега, ту није правилно поступила. Синчић је био мали и неискусан, а она га је гурнула уплашеног у свет. Он није знао шта је мрак. Он је био сироти, мали, остављени мачак који је много плакао, а сузе није имао ко да му брише. Била сам много тужна и мени су сузе клизиле низ лице. Плашила сам се шта ће даље бити са њим.

Када је свануо дан, мој мали другар, за кога сам почела јако да стрепим, срео је једног финог капетана са својом ћерком Виолетом. Постали су пријатељи. Са њима је путовао и много тога научио, шта су талиси, шта је море. Као право мало радознано дете волео је свуда да се завуче, да пипне, грицне, а највише да стоји на огради брода. И тада је, када је упао у воду, схватио да је море мокро, хладно, дубоко и мекано. Осмех ми је био на лицу читајући о том периоду док је био са Виолетом, девојчицом која га је волела и пазила. Смишљали су за морнаре смешне представе, цртали морнарима смешне бркове. Мачак Чарли био је срећан. „Али срећа је као стаклена чаша, треба је чувати и пазити“. Мачак то није знао. Једном када су стигли до обале и заједно изашли да прошећају, док је гледао балконе изгубио се. И као дете када се изгуби, тражио је помоћ полицајца, док је јурио ка броду, срео је напуљске мачке ту се задржао и брод је отпловио.

Опет је остао сам на свету, али његовом кривицом. Сада је срео још једну девојчицу која се зове Виолета, али она није била тако добра као његова Виолета са брода. Та Виолета заједно са својом сестром је продавала шешире и мачак им је помогао јер је говорио. Када им више није требао брзо га се ослободиле. Осетио је опет да је сам на свету и да га нико не воли, да ником није потебан. А затим упознаје циркуску Виолету, она га волела баш као и прва Виолета. Заједно су радили у циркусу, спремали су представе за децу. Обоје су стекли славу, сви су за њих знали. И баш када сам помислила да ће мачак остати са њом заувек, једне вечери десила се несрећа, заједно су пали са љуљшке. Њихови животи су се у

том тренутку скроз променили. Десиле су се страшне ствари. Девојчица је изгубила једну ногу, а мачак је обе поломио. Осетила сам велику неправду, и схватила да је слава пролазна, а кад она прође сви те забораве.

Среће капетана са почетка романа и његову братаницу. Његова Виолета је била одрасла девојка, али он то није могао да разуме. Ова девојчица није могла са њим стално да се игра, већ га је терала да рачуна. Зато је већи део дана проводио на тавану. И ту, на тавану десио се један прелеп сусрет. Најлепши део романа је када мачак Чарли среће своју мајку и када јој прича где је све боравио.

И тако, Чарлија сам упознала на почетку као мало, незрело маче, а на крају романа маче са великим искуством које је отишло у заслужну пензију. То је живот, па и мачака.

Овај роман има ведре и лепе догађаје, да би деца била лепо расположена. Смешне, да би се деца смејала. озбиљне, како би научиле децу шта је то живот, какве све људе можемо срести у животу, да нису сви добронамерни. Треба се озбиљно спремити за живот, а најбоље ћемо то урадити ако стичемо што више знања и ако научимо шта је то лепо и правилно.